

În contextul dedicării acestui an pastorației bolnavilor și doctorilor „fără de arginți”, vi-l prezentăm în câteva cuvinte pe Sfântul Luca din Crimeea, și, concomitent, povestim câteva din minunile sale.

Sfântul Luca (Valentin Voino-Yasenetsky) a trăit între 1877-1961; s-a născut la 09 mai (27 aprilie pe stil vechi) în Kerci, din tată catolic și mamă ortodoxă; a mai avut doi frați și două surori; toți copiii au fost botezați în Biserica Ortodoxă. Și-a petrecut adolescența în Kiev; a fost pasionat de pictură și drept, dar a studiat și aprofundat medicina; după absolvire a mers în Orientul Îndepărtat și a condus secția de chirurgie a spitalului care îi trata pe soldații răniți pe frontul din războiul ruso-japonez (1904-1905). În 1915 și-a publicat lucrarea „Anestezia regională”, iar în următorul an a obținut titlul de doctor în medicină. A fost căsătorit cu Anna Vasilievna Lanskaia având patru copii; soția sa a adormit în 1919. În 1920 a fost hirotonit diacon, în următorul an preot, iar peste doi ani episcop vicar. A doua zi după hirotonie a fost exclus din universitate, iar pe 10 iunie 1923 a fost arestat. A petrecut în exilul nordic până în 1926. Din 1930 până în 1933 a fost iar în exil din cauza sinuciderii unui fost coleg. În 1934 i-a fost publicată cartea *Eseuri de chirurgie purulentă* pentru care a primit premiul Stalin în valoare de 200.000,00 de ruble, bani care în cea mai mare parte au fost donați orfelinatelor și săracilor. A 1937 a fost arestat și torturat de comuniști și trimis pentru a treia oară în exil în Siberia. În timpul celui de-al doilea Război Mondial a activat ca ierarh misionar și doctor chirurg. În 1946 a fost transferat în Crimeea fiind numit arhiepiscop de Simferopol; în 1956 a orbit complet, dar a continuat să slujească sfânta liturghie, să predice și să-și conducă eparhia. S-a sacrificat pentru vindecarea bolnavilor, a scris 55 de lucrări științifice și 10 volume de predici. A adormit pe 11 iunie 1961, iar în 1955 a fost canonizat¹.

Alexandra Vasilievna Borisova a fost bolnavă de cancer la gât, a fost externată ca să moară acasă; ea a mers la Sfântul Luca în 1952, și după rugăciunea făcută de el și sfaturile sale, în trei zile s-a vindecat; ea este unica persoană din cartea pe care v-o prezentăm care l-a întâlnit în viață pe marele chirurg.

Din această carte se desprind mai multe lucruri demne de consemnat:

1. Sfântul Luca a îmbinat știința medicală a timpului său cu viața sa duhovnicească; a excelat în partea teoretică și practică a medicinei și a teologiei, ceea ce l-a făcut ca să-și trăiască viața de credincios (cu exilurile ei) oriunde a profesat; credința de nezdruccinat în Dumnezeu se vădea în prezența icoanelor din camerele în care a trăit

¹ Sfântul Luca din Crimeea, *Pătimirea curățește sufletul*, Editura Ortodoxă, București, 2022, pp. 7-25.

- și în sălile operatorii, a însemnării sale și a bolnavilor cu semnul Sfintei Cruci, a rugăciunilor pe care le rostea;
2. Acolo unde știința nu mai avea soluții, Sfântul accentua atât de mult viața duhovnicească încât îi întreba pe bolnavi: „Crezi în Dumnezeu?”, „Te rogi?”;
 3. Avea darul profeției și al înainte-vederii, căci le vorbea bolnavilor de însănătoșire, de copiii și nepoții lor²;
 4. O mare parte din creștinii care au mărturisit de ajutorul primit de la sfânt vorbesc despre cărți cu viața și Acatistul Sfântului, iar aici amintim arhicunoscuta lucrare „Am iubit pătimirea”, și icoana sfântului în fața căreia aceștia se rugau stăruitor;
 5. Cei suferinzi căutau și icoanele cu părțile din sfintele moaște ale sfântului, pe care le cinsteau în mod deosebit;
 6. O altă materie purtătoare de har vindecător era uleiul din candela care ardea lângă sfânt, despre care mulți credincioși mărturisesc că prin ungerea de mai multe ori, ei au primit ușurare și apoi însănătoșire;
 7. Cererea de ajutor către Sfântul Luca nu a exclus rugăciunea către Preasfânta Treime, Maica Domnului și către alți sfinți;
 8. O parte din relatări mărturisesc că „dragostea și evlavia mea față de el (este vorba de Sfântul Luca) s-au transmis și fiicei mele”, ceea ce înseamnă că este deosebit de important ca noi, adulții, să vorbim copiilor și tuturor care primesc cuvânt patristic despre sfinți;
 9. Pelerinajul la sfânt este o altă cale de a-i cere ajutorul; unii au făcut mii de kilometri, alții, cum ar fi un bolnav cu dureri mari la picioare, câteva sute de metri; fiecare a fost răsplătit după măsura jertfirii lor interioare;
 10. Sfinții așteaptă să le vorbim de necazul nostru, să le spunem nevoile pe care le avem, ceea ce este important pentru conștiința omului contemporan, care uneori se simte gol pe dinăuntru, fără prieteni adevărați cărora să li se destăinuie;
 11. O altă cale de a spori evlavia către sfinți este vizionarea emisiunilor religioase cu viețile lor, și mai ales cu mărturiile pe care mulți vindecați le dau despre grabnicul ajutor primit;
 12. Sfântul Luca a tămăduit boli precum: cancerul, migrene, diferite chisturi, dureri de dinți, boli de plămâni, fracturi nenumărate, etc.
 13. De asemenea, Sfântul a vindecat persoane împătimate de alcool și droguri;

² *Ibidem*, pp. 33-41.

14. Este demn de remarcat că pe unii creștini marcați de ideologiile atee Sfântul Luca le-a schimbat și i-a ajutat să devină oameni credincioși convinși;
15. Amintim că uneori vindecările se produceau treptat, de la o zi la alta, dar nu într-o perioadă mai mare de o săptămână, mai ales acolo unde era vorba de osteoporoză, sau alte boli legate de oase; dar sunt și cazuri în care vindecările se petreceau deodată în urma unor rugăciuni de câteva zeci de minute; dovezile care atestă minunile sunt radiografiile făcute organelor bolnave și cele de după vindecare;
16. Un rol important pentru însănătoșirea bolnavului îl are și rugăciunea cunoscuților lui, după cum mărturisește un licean: „În acele zile și în perioada următoare, colegii mei de la seminar, profesorii, în frunte cu rectorul Academiei, enoriașii bisericii Schimbării la Față, parohul acestei biserici, ... dar și numeroși prieteni și rude s-au rugat pentru însănătoșirea și recuperarea mea”³. Cel care dă mărturia aceasta a fost atacat de niște străini și fusese diagnosticat cu „o leziune cranio-cerebrală deschisă cu contuzie severă a creierului, mai multe fracturi ale craniului, o fractură a occiputului, o fractură a bazei craniului și două hematoame cerebrale”.
17. Chiar dacă am lăsat la finalul acestei prezentări, totuși subliniem importanța pe care chiar ei înșiși, bolnavii, o dădeau Sfintei Împărtășanii.

Nădăjduind că această formă de sinteză ne poate ajuta în cercetarea vieții Sfântului Luca, în creșterea evlaviei către el printr-o curiozitate sfântă, dacă încă nu știm destul de multe despre el, în rugăciunea și cinstirea sa, în a vorbi și altora de harismele sale.

Părintele Cristian Prilipceanu

³ *Ibidem*, p. 106.